

at Courantmønten kan vedblive at circulere; naar dens Verdi kun angives i Rigsbankpenge uden Broker f. Ex. naar 5 Skilling Courant er lig 1 Mark o. s. f.; men det forekommer mig dog, at derved kommer den meget ærede Finantsminister til at følge det Princip, han selv har erklæret for ikke at være muligt. Seer man nu hen til, at det vistnok er vanskeligt ved en Forandring af Montsystemet og Beregningen deraf for den menige Mand at sætte sig ind deri, blive disse Vanskeligheder endnu større ved, at den gamle Mønt vedbliver at circulere. Det kan være vanskeligt, at lære at kjende Verdien af et 16 Skilling Stykke, naar der paa dette Markstykke staaer skrevet 16 Skilling; men Vanskeligheden bliver langt større, naar den menige Mand skal lære, at den Mønt, hvorpaa der staaer 5 Skilling, skal nu gjælde for 16 Skilling, at den Beregning, han har været vant til at gjøre, hvorefter 5 Skilling virkelig er 5 Skilling, den skal han nu lære at vænne sig af med, han skal kunne sætte sig ind i, at det, der før var 5 Skilling, er nu en Mark, og det uagtet dette Femtal vedbliver at stirre ham i Dinene, hver Gang han skal give dette Markstykke ud. Jeg troer ikke, at det lader sig udføre; jeg troer, at det er at give Agitationen Midler ihænde, jeg troer, at der kun er eet Middel til at gennemføre Mønteenheden i Monarchiet, det er at indbringe al Courantmønt og istedet derfor at sætte Rigsbank eller Rigmønt, eller hvad man nu vil kalde det. Det er kun derved, at det efter min Anskuelse bliver muligt, at en saadan Forholdsregel kan med Held gennemføres. Naar man bliver staaende ved det, som der, saavidt mig bekjendt, er Regjeringens Hensigt, gaaer man ind paa en halv Forholdsregel, og giver Agitationen et stort Middel ihænde, det store Middel, som ligger i blot at pege paa den Indskrift, der staaer paa selve Courantmønten. Jeg indrømmer, at denne Forholdsregel, som jeg anseer for den rigtige, vil være forbunden med betydelige Omkostninger paa Grund af den nødvendige Dømmøntning, i hvilken Henseende der imidlertid ikke for Dieblicket foreligger Noget om, af hvem de skulle være at udrede. Jeg skal derfor blot tillade mig, at rette den Forespørgsel til den

meget ærede Finantsminister, hvem der skal bære Omkostningerne ved den Udmøntning eller Dømmøntning, der for Dieblicket er iværksat, om det nemlig er Hertugdømmerne alene eller Kongeriget for sin Andeel. Det forekommer mig, at, forsaavidt det foreliggende Lovudkast er en Forholdsregel, som er en Begyndelse til de Forholdsregler, som Regjeringen agter at foretage for at indføre en Mønteenhed i Monarchiet, vil der ligge den Betydning, i Rigsdagens Billigelse af Lovudkastet, at man derved indirecte kommer til at billige de øvrige Forholdsregler og navnlig de Omkostninger, som ville blive nødvendige ved den meget betydelige Dømmøntning, forsaavidt som disse Omkostninger ville for en Deel falde paa Kongeriget. Forsaavidt Lovudkastet imidlertid skulde være en Ende paa disse Forholdsregler, forsaavidt man derved vilde blive staaende, kan jeg, saalange Sagen stiller sig saaledes for mig, ikke stemme for Udkastet, idet jeg troer, det er en Forholdsregel, som langtfra er gennemgribende nok.

Finantsministeren: Den ærede Landstingsmand feiler, naar han antager, at der ved dette Lovforslag skeer en Begyndelse til at gennemføre Mønteenheden i Monarchiet. For det Første er dette ikke det første Skridt, der er gjort af Regjeringen i den Henseende; men det er kun eet Led i den hele Kæde af Foranstaltninger, som allerede i Løbet af over et halvt Aar fra Regjeringens Side ere satte i Værk; derimod er det det første Skridt paa Lovgivningens Bane; men det kan saalidt siges at være Begyndelsen til at gennemføre Mønteenheden i Monarchiet, at, om ogsaa dette Lovforslag ikke antages, vil Regjeringen dog ligesuldt gaae frem med Iværksættelsen af sine Foranstaltninger til Mønteenhedens Gjennemførelse. Det forholder sig nemlig aldeles ikke saaledes, at der nu er Tale om at indføre Rigsbankmøntsystemet i Hertugdømmerne, eller overhovedet om at indføre noget nyt Møntsystem, det være sig i Hertugdømmerne eller i Kongeriget; hvad der derimod er Tale om, er alene, at gennemføre det bestaaende Møntsystem, og hvad der med Hensyn hertil er Gjensstand for Regjeringens Forslag for Rigsdagen, er, at den af de Grunde, som fra Regjeringens